

Forslag

til

Lov om afløsning og statens overtagelse af retten til fiskeri med ålegårde og andre særlige rettigheder til fiskeri på søterritoriet.

Fremsat den 23. februar 1956 af *fiskeriministeren*.

I.

§ 1.

Den grundejereren tilkommende ret til fiskeri med ålegårde, jfr. § 7 i lov nr. 500 om saltvandsfiskeri af 19. december 1951, såvel som de rettigheder til fiskeri på søterritoriet, der hviler på særlig adkomst, vil være at ophæve eller afløse efter reglerne i denne lov.

Det skal dog have sit forblivende ved de særlige om østersfiskeriet gældende regler og ved bestemmelsen i saltvandsfiskerilovens § 10 angående bortfald af de staten tilhørende bundgarnsstader og sildevoddræststeder.

II.

§ 2.

Til gennemførelse af lovens bestemmelser nedsættes af fiskeriministeren en afløsnings- og taksationskommission på 6 medlemmer. Formanden skal opfylde betingelserne for at kunne beskikkes som dommer. Af de øvrige medlemmer udpeges et efter forhandling med finansministeren, et medlem skal repræsentere ålegårdsejerne eller indehaverne af de særlige fiskerirettigheder, et skal repræsentere de frie fiskere, og et skal repræsentere de fiskere, der er lejere af ålegårdsrettigheder eller særlige fiskerirettigheder. Sidstnævnte medlem skal dog kun medvirke i kommissionen i de tilfælde, hvor ejeren selv ikke driver fiskeriet.

Fiskeriministeren udpeger endvidere efter de angivne retningslinier en suppleant for formanden og for hver af de øvrige medlem-

mer. Suppleanterne tiltræder kommissionen i et medlems forfald såvel som i tilfælde, hvor et medlem bør vige sit sæde, i hvilken henseende reglerne i retsplejelovens §§ 60, 1. stk., og 62, 1. stk., finder tilsvarende anvendelse.

Formanden træffer afgørelse af, om han selv eller et medlem bør vige sit sæde.

§ 3.

Den i § 2 omhandlede kommission behandler og påkender alle spørgsmål, der står i forbindelse med ophævelse eller afløsning af de af denne lov omfattede rettigheder, derunder spørgsmålet om rettighedernes beskaffenhed, omfang og udstrækning, samt om vedkommendes adkomster til disse, og fastsætter ved kendelse, om erstatning skal ydes og i bekræftende fald dennes størrelse.

§ 4.

Alle afgørelser af kommissionen træffes med stemmeflerhed. I tilfælde af stemmelighed gør formandens stemme udslaget.

Kommissionens afgørelse er endelig. Dog kan spørgsmål om, hvorvidt og i hvilket omfang der tilkommer nogen en ret, for hvis afløsning der tilkommer ham erstatning, om den af kommissionen trufne afgørelse har hjemmel i loven, samt om størrelsen af den af kommissionen udmålte erstatning indbringes for vedkommende landsret, ved at sag anlægges af eller mod fiskeriministeriet. Sag mod de private rettighedshavere må være anlagt af fiskeriministeriet inden $\frac{1}{2}$ år efter modtagelsen af den i § 15 omhandlede fortegnelse og sag mod fiskeri-

ministeriet inden 4 uger efter fremlæggelsen af den i § 16 omhandlede fortegnelse.

Såfremt det for landsretten indbragte spørgsmål efter sit indhold normalt ville henhøre under vedkommende underret som første instans, kan landsrettens afgørelse kun med justitsministeriets tilladelse indbringes for højesteret. Ansøgning herom må indgives til justitsministeriet inden 8 uger efter landsretsdommens afsigelse, og indbringelse for højesteret må være sket inden 4 uger, efter at justitsministeriet har meddelt den fornødne tilladelse.

§ 5.

De af kommissionen foretagne forretninger indføres i dertil af fiskeriministeren autoriserede protokoller.

Forhandlingerne bør såvidt muligt foregå mundtligt. De berettigedes påstande samt så meget af de afgivne forklaringer, som af kommissionens formand skønnes fornødent, indføres i protokollen, der ved forhandlingernes slutning underskrives af kommissionens formand.

§ 6.

Såfremt rettighedsindehavere eller andre i afløsningen interesserede, der har fremsat krav om erstatning eller om ret til fortsættelse af fiskeriet, udebliver uden oplyst lovligt forfald, kan hans krav afvises af kommissionen. Kommissionen kan indkalde de pågældende til personligt møde for at besvare spørgsmål sigtende til sagens oplysning.

Kommissionen er iøvrigt berettiget til såvel af offentlige myndigheder som af private borgere at fordr meddelt for sagens behandling nødvendige oplysninger.

Enhver er pligtig til efter tilsigelse at give møde og at aflægge vidnesbyrd for kommissionen om, hvad der med hensyn til de i stk. 2 omhandlede oplysninger er ham bekendt. Reglerne i lov om rettens pleje (jfr. dennes kapitel 18) finder herved tilsvarende anvendelse.

Med hensyn til fremlæggelse af dokumenter og andre synbare bevismidler gælder ligeledes reglerne i nævnte lov om rettens pleje (jfr. dennes kapitel 28).

§ 7.

Medlemmerne af afløsnings- og taksationskommissionen og kommissionens sekre-

tær oppebærer honorarer, hvis størrelse fastsættes på de årlige finanslove. Der tilkommer medlemmerne og suppleanterne for disse diæter efter de i henhold til tjenestemandsløven fastsatte regler for statens tjenestemænd samt godtgørelse for rejseomkostninger efter regning. Udgifter til porto, bekendtgørelser m. v. godtgøres ligeledes efter regning.

Kommissionen bemyndiges til at antage den fornødne medhjælp.

§ 8.

Afløsnings- og taksationskommissionen fastsætter, i hvilken rækkefølge der skal foretages afløsning af ålegårdsrettighederne på de enkelte kyststrækninger, og udsteder ved bekendtgørelse 3 gange i Statstidende og stedlige blade indkaldelse, hvori alle og enhver, som formener i henhold til denne lov at have krav på erstatning for afløsning af rettigheder — ejendomsret, brugs-, pante- eller afgiftsrettigheder m. v. — med hensyn til fiskeri med ålegårde eller andet særligt fiskeri på søterritoriet ud for en nærmere angivet kyststrækning samt eventuelle brugere af sådanne rettigheder, opfordres til inden 2 måneders forløb fra sidste bekendtgørelse i Statstidende for kommissionen at anmelde deres rettigheder og mulige krav på fyldestgørelse af afløsningssummerne.

Kommissionen sender endvidere meddelelse om indkaldelsen til vedkommende sogneråd.

Undladelse af anmeldelse medfører forbud af adgangen til erstatning eller til fyldestgørelse af afløsningssummen eller til fortsat at udøve fiskeriet. Dog kan kommissionen i ganske særlige tilfælde optage anmeldelser, der indkommer inden et år efter sidste bekendtgørelse i Statstidende, til behandling, når det gøres antageligt, at den manglende rettidige anmeldelse er undskyldelig, og behandlingen af det fremsatte krav ikke kommer i strid med nogens ret i henhold til afsagte kendelser.

§ 9.

Når den i § 8, stk. 1, omhandlede frist er udløbet, fremmes afløsningen, Kommissionen foranlediger udfærdiget fortegnelser over de anmeldte rettigheder og krav.

§ 10.

Med mindst 14 dages varsel vil kommissionen derefter gennem stedlige blade og ved anbefalet brev til den af de pågældende ved anmeldelsen angivne adresse indkalde indehavere af de i henhold til proklamaet anmeldte rettigheder, der berøres af afløsningen, såvel som brugere af fiskeriet til at give møde for kommissionen til varetagelse af deres interesser.

I indkaldelsen vil derhos være at optage en opfordring til de pågældende om ved mødet at fremlægge dokumentation for deres adkomster eller for deres brugsrettigheder samt, forsåvidt de ønsker at gøre krav på erstatning, såvidt muligt alle oplysninger om deres årlige indtægter og udgifter ved fiskeriet i tiden 1949—53.

Forsåvidt fiskeriet er overladt andre til brug, må endvidere angives til hvem og den eventuelle lejes størrelse. Eventuel lejekontrakt må medbringes.

§ 11.

Under taksationsforretningen fastsætter kommissionen ved en begrundet kendelse, fra hvilket tidspunkt rettighederne skal ophøre, om erstatning skal ydes, og i bekræftende fald dennes størrelse i overensstemmelse med de i § 12 givne regler.

Kommissionen tager i det enkelte tilfælde stilling til, om en besigtigelse på stedet skønnes fornøden, forinden kendelse afsiges.

Kommissionen træffer endvidere bestemmelse om, i hvilket omfang erstatningen skal udbetales rettighedsejeren, forpagteren eller anden bruger af den faste ejendom, hvortil rettigheden er knyttet, panthaverne eller andre berettigede.

Erstatningsbeløb under 500 kr. udbetales dog til rettighedsindehaverne eller brugerne, medmindre panthaverne udtrykkelig har fremsat krav om udbetaling til sig.

Opnås der under forhandlingerne for kommissionen enighed mellem kommissionen og rettighedsindehaverne om, hvorvidt erstatning skal ydes, og i bekræftende fald om dennes størrelse, afsiger kommissionen kendelse i overensstemmelse hermed.

§ 12.

For afløsningen gælder iøvrigt følgende regler:

Den, der den 1. januar 1954 ikke har

udnyttet sin ålegårdsret eller sin særlige fiskerirettighed i de nærmest foregående 10 år enten ved eget brug eller ved overladelse af retten til een eller flere andre bestemte personer, er ikke berettiget til erstatning for rettighedernes afløsning.

Såfremt en ålegårdsret har været udlejet mod vederlag, fastsættes erstatningen i almindelighed til et beløb af 11 gange den gennemsnitlige årlige leje for årene 1949—53. Oplyses det, at ålegårdsretten udelukkende eller dog væsentligst er udnyttet med sådanne mindre redskaber, der i hidtidig praksis er anerkendt som lovlige ålegårde, forhøjes erstatningen indtil 14 gange den årlige leje. Ved afløsning af udlejet fiskeri, der hviler på særlig adkomst, fastsættes erstatningen i almindelighed til 14 gange den årlige leje.

Såfremt den samlede grundskyldspromille i en sognekommune, hvor der findes ålegårdsrettigheder eller særlige fiskerirettigheder, afviger fra den gennemsnitlige grundskyldspromille i landkommunerne, forhøjes henholdsvis nedsættes de i stk. 2 omhandlede kapitalisationsfaktorer 11 og 14 med 0,6 for hver afvigelse på 5⁰/₁₀₀, dog således, at kapitalisationsfaktoren altid afrundes til det nærmeste hele tal.

Forsåvidt den samlede grundskyldspromille i en kommune ligger under 30⁰/₁₀₀ eller over 70⁰/₁₀₀, foretages ikke regulering af kapitalisationsfaktoren for den del af afvigelsen fra gennemsnitspromillen, som ligger ud over nævnte promille. Er de til en ejendom hørende ålegårdsrettigheder eller særlige fiskerirettigheder beliggende i flere kommuner, udregnes kapitalisationsfaktoren på grundlag af gennemsnittet af grundskyldspromillen i de pågældende kommuner.

Hvis rettigheden er overladt til andre uden vederlag eller for nedsat vederlag, og rettighedens indehaver kan antagelig gøre særlige forhold som årsag til vederlagsfriheden eller det nedsatte vederlag, anslås fiskeriets værdi ved sammenligning med andet tilsvarende, udlejet fiskeri.

Oplyses der iøvrigt særlige omstændigheder, der øver indflydelse på rettighedens værdi i handel og vandel, kan erstatningen forhøjes eller nedsættes under hensyn hertil.

Såfremt ålegårdsrettigheder eller særlige fiskerirettigheder ved nærværende lovs ikrafttræden udnyttes af den fiskeriberet-

tigede selv, anslås fiskeriets værdi under hensyn til andet tilsvarende, udlejet fiskeri.

I de tilfælde, hvor ålegårdsrettigheder eller andre særlige fiskerirettigheder er udlejet mod vederlag i ål eller andre fiskearter, omsættes disse afgifter til penge ved udmåling af erstatning og ved fastsættelse af lejen for den fremtidige udnyttelse af disse rettigheder.

§ 13.

A.

Dersom retten til fiskeri af den berettigede er overladt til en anden uden vederlag, kan kommissionen, når dette i særlige tilfælde skønnes rimeligt, tillægge brugeren ret til at udnytte fiskeriet for hans levetid eller for et kortere åremål, eventuelt mod et ved kendelse fastsat vederlag.

Såfremt fiskeriet var udlejet 1. oktober 1953, skal den nuværende lejer efter afløsningen have ret til at overtage det mod vederlag afløste ålefiskeri for 20 år, dog mindst for livstid. Afgår lejeren ved døden inden udløbet af de 20 år, kan hans arvinger overtage fiskeriet for det resterende åremål.

Såfremt lejeren ikke ønsker at overtage fiskeriet eller senere frasiger sig det med tre måneders varsel til den 1. september, udlejes fiskeriet for den resterende del af perioden ved fiskeriministeriets foranstaltning, dog ikke ud over 20 år fra afløsningen at regne.

I tilfælde, hvor den nuværende lejer selv ønsker at fortsætte fiskeriet, fastsættes lejen til et beløb svarende til det årlige gennemsnit af den i tiden 1949—53 betalte leje.

B.

Ved afløsningen af fiskerirettigheder, der udnyttes af den berettigede selv, har den nuværende ejer ret til fortsat at udnytte rettigheden i 20 år, dog mindst for livstid. Endvidere kan kommissionen, når særlige forhold taler herfor, tillade, at eventuelle børn, som gennem længere tid har deltaget i fiskeriet, får ret til at fortsætte dette i deres levetid. I disse tilfælde udbetales erstatningen ved afløsningen med en nedsettelse, der svarer til 5 pct. rente og rentes rente indtil det tidspunkt, da retten kan påregnes at ophøre.

§ 14.

Ved afløsningen af det fiskeri, hvis udstrækning beror på særlig adkomst, beror indholdet af den ret, der tillægges rettighedshaveren eller brugeren i henhold til § 13 fuldt ud på den hidtidige adkomst.

Ved afløsningen af ålegårdsrettigheder, der hviler på bestemmelsen i saltvandsfiskerilovens § 7, fastsætter kommissionen grænserne for og det nærmere indhold af den ret, der skal tilkomme rettighedshaveren eller brugeren under hensyn til det hidtil udøvede ålefiskeri. Kommissionen er ikke herved bunden af de i saltvandsfiskerilovens § 7 givne bestemmelser om ålegårde.

For det i 2. stk. omhandlede fiskeri gælder iøvrigt følgende bestemmelser:

Den berettigede er pligtig til, såfremt han i det pågældende efterår vil udøve sin ret, inden 1. august at have udsat åleredskabets yderste hovedpæl og desuden en af redskabets inderste pæle, der tillige med hovedpælen angiver redskabets hovedretning, og inden 10. september at have udsat rad og garn i fiskedygtig stand. Hovedpælen skal rage mindst 1,2 m over vandet ved daglig vandstand og på toppen være forsynet med et mørkt flag. Beskyttelsen for fiskeriet finder kun sted, medens fangstredskaberne er udsat, og ikke længere end til 30. november.

Ligeledes skal den pågældende inden 1. august til fiskerikontrolløren i det pågældende distrikt ved anbefalet brev give anmeldelse om den af ham indtagne redskabsplads med nøjagtig angivelse af pladsets beliggenhed på kysten, den yderste hovedpæls afstand til nærmeste land samt åleredskabets fangstsider.

Fiskere, der vil sætte åleredskaber ved eller ud for rettighedshaverens rettidigt afmærkede eller indtagne fiskeplads, skal inden 1. september tydeligt afmærke — ved pæl eller bøjle med lyst flag — stedet, hvor de agter at anbringe deres redskaber.

Twistigheder mellem rettighedshavere og fiskere om indholdet og udstrækningen af den særlige ret, og om hvor fiskere kan sætte eller bruge deres redskaber uden at skade rettighedshaverens fiskeri, samt om andre spørgsmål angående udøvelsen af rettighedshaverens fiskeriret afgøres af ålegårdsnævnene og ålegårdsovernævnet i overensstemmelse med de i § 7, stk. 12—19,

i lov nr. 500 af 19. december 1951 om saltvandsfiskeri givne bestemmelser.

Når retten til fiskeri med ålegårde er afløst inden for et givet område, er bestemmelserne i saltvandsfiskerilovens § 7, stk. 1—10, uden anvendelse indenfor området.

§ 15.

Når kommissionen har afsluttet sin gennemgang af de i et amt inden proklamaets udløb anmeldte rettigheder til ålegårdsfiskeri eller anden særlig ret til fiskeri på søterritoriet, udarbejder den en fortegnelse indeholdende en beregning over de tilkendte erstatninger samt over de rettigheder til fortsat fiskeri, som måtte være anerkendt. I fortegnelsen opføres alle de i henhold til kommissionens afgørelse erstatningsberettigede sognevis med angivelse af rettighedens art og beliggenhed (matrikuls-betegnelser). Fortegnelsen indsendes til fiskeriministeriet, der efter foretagen gennemgang tilbagesender den til kommissionen med angivelse af, hvilke spørgsmål ministeriet eventuelt måtte have indbragt for retten, og hvilke ministeriet intet har fundet at indvende imod.

§ 16.

Efter modtagelse af fortegnelserne fra fiskeriministeriet foranstalter kommissionen disse fremlagt til almindeligt eftersyn på et passende sted i vedkommende sogn, hvorom bekendtgørelse vil være at indrykke i Statstidende og stedlige blade.

§ 17.

Efter udløbet af den i § 4 fastsatte frist for søgsmål mod fiskeriministeriet tilbagesender kommissionen de pågældende fortegnelser med eventuelt tilhørende dokumenter til fiskeriministeriet, der foranlediger afløsningssummerne udbetalt.

Når kommissionens arbejde er tilendebragt, indsendes kommissionsprotokollen til fiskeriministeriet.

§ 18.

Kommissionen udarbejder endelig en fortegnelse over de i forbindelse med afløsningen indrømmede brugsrettigheder med angivelse af vilkårene for disse til brug for fiskerikontrollen for det pågældende kontrol-distrikt. Fiskerikontrolløren vil herefter have at føre kontrol med, at vilkårene

for meddelelse af brugsrettighederne overholdes.

§ 19.

Såfremt gennemsnitsprisen på blankål ved salg fra fiskerne i henhold til de af fiskeriministeriet foretagne årlige statistiske beregninger afviger mere end 15 pct. fra gennemsnitsprisen for det kalenderår, hvori nærværende lov træder i kraft, bemyndiges fiskeriministeren til at træffe bestemmelse om en tilsvarende regulering af de i § 13 omhandlede lejeafgifter.

Fiskeriministeren kan endvidere nedsætte de nævnte lejeafgifter i tilfælde, hvor den nærværende bruger eller eventuelt den efterfølgende lejer ikke ønsker at fortsætte fiskeriet til den af afløsningsskommissionen i henhold til § 13 fastsatte afgift og det ikke skønnes muligt at genudleje fiskeriet til en afgift af denne størrelse.

§ 20.

De i § 13 omhandlede afgifter kan i mangel af rettidig betaling inddrives ved udpantning.

§ 21.

Udbetalingen af erstatningerne sker kontant til den, der ifølge afløsnings- og takstationskommissionens afgørelse er berettiget til at erholde del i disse. Kan udbetalingerne ikke ske inden 3 måneder efter, at den i § 4 omhandlede frist for søgsmål mod fiskeriministeriet er udløbet, tillægges der erstatningsbeløbet renter svarende til 5 pct. p. a. af afløsningssummen fra fristens udløb at regne. De panthaverne tilkommende beløb udbetales kun mod afskrivning på vedkommende pantebreve.

Er et beløb udbetalt en panthaver, rykker efterfølgende panthavere op for et beløb svarende til det udbetalte.

Forsåvidt der efter afløsningen fortsat består en til en ejendom knyttet fiskerirettighed, jfr. reglerne i § 13, sender fiskeriministeriet meddelelse herom til vedkommende tinglysningsdommer til notering på ejendommens blad i tingbogen.

Fra det tidspunkt, da de pågældende fiskerirettigheder er afløst, bortfalder alle skatter af disse rettigheder til stat og kommune, ligesom den tidligere ejer har ret til nedsættelse af ejendomsskyld og grundskyld for den ejendom, hvortil rettigheden har været knyttet, med et beløb, der, forsåvidt

rettigheden har været særskilt skyldsatt, svarer til det skyldsatte beløb, og for så vidt rettigheden ikke har været særlig skyldsatt, svarer til 70 pct. af erstatningsbeløbet.

§ 22.

For de af kommissionen rekvirerede tingbogsattester, udskrifter m. v. betales intet gebyr eller afgift, ligesom de i medfør af denne lov foretagne noteringer og udsettelse af tingbogen foretages uden gebyr.

§ 23.

Udgiften ved gennemførelse af nærværende lov afholdes af statskassen og bevilges på de årlige finanslove.

§ 24.

Denne lov gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Bemærkninger til lovforslaget.

Under behandlingen på rigsdagen af det forslag til lov om saltvandsfiskeri, der førte til den nu gældende lov nr. 500 af 19. december 1951, viste det sig ikke muligt at opnå enighed om den i forslaget som § 7 optagne bestemmelse vedrørende ålegårdsrettighederne. Den nævnte bestemmelse betød på flere punkter en ændring i forhold til den tilsvarende bestemmelse i saltvandsfiskeriloven af 31. marts 1931.

For ikke at sinke det øvrige lovforslags gennemførelse blev den foreslåede bestemmelse derfor udtaget af lovforslaget og erstattet med den nu gældende § 7, der — bortset fra et par enkelte ændringer — er enslydende med den i saltvandsfiskeriloven af 1931 indeholdte tilsvarende bestemmelse.

Samtidig blev der af fiskeriministeren overfor det til forslagets behandling nedsatte folketingsudvalg givet tilsagn om at nedsætte en kommission, der skulle overveje spørgsmålet om afløsning af ålegårdsretten eller eventuelt en ændring af de herom gældende bestemmelser. Den nævnte kommission blev nedsat den 24. januar 1952 og har den 15. april 1955 afgivet den samtidig hermed til folketingets medlemmer omdelte betænkning indeholdende forslag til lov om afløsning og statens overtagelse af retten til fiskeri med ålegårde og andre særlige rettigheder til fiskeri på søterritoriet.

Kommissionens forslag er — bortset fra mindretalsindstillinger på enkelte punkter — enstemmig vedtaget, og regeringen har i alt væsentligt kunnet tiltræde flertallets indstilling.

Med hensyn til motiveringen for forslaget henvises til betænkningen, idet der dog angående de punkter, på hvilke det foreliggende forslag afviger fra kommissionens forslag, henvises til nedenstående bemærkninger.

Til § 2.

ad stk. 1. For at sikre en passende repræsentation for statskassens interesser i den foreslåede afløsnings- og taksationskommission foreslås denne udvidet med 2 medlemmer udpeget af fiskeriministeren — det ene efter forudgående forhandling med finansministeren.

Til § 7.

ad stk. 1. Den i forhold til kommissionsforslag foretagne ændring er i det store og hele af formel karakter og tilsigter alene at tydeliggøre, at udgifterne til eventuelle honorarer til medlemmerne af afløsnings- og taksationskommissionen samt kommissionens sekretær skal bevilges på de årlige finanslove.

Til § 12.

ad stk. 3 og 4. Med hensyn til den reduktion af kapitalisationsfaktoren, som i henhold til forslagets § 12, stk. 2, foretages som følge af den rettelighederne påhvilende grundskyld, finder regeringen, at der, som af mindretallet indstillet, i et vist omfang bør tages hensyn til den ret betydelige forskel, der er i grundskyldspromillen i de enkelte landkommuner, hvor ålegårdsrettigheder findes.

De i § 12 indføjede stk. 3 og 4 tilsigter derfor at tilgodese dette og er i det store og hele udformet i overensstemmelse med mindretallets synspunkter.

For at gøre regelen lettere anvendelig i praksis har man dog ment at kunne gå ind for, at kapitalisationsfaktoren altid afrundes til det nærmeste hele tal.

Til § 13 A.

ad stk. 4. Af kommissionen er foreslået, at den leje, der skal betales af en bruger, som ønsker at fortsætte fiskeriet efter afløsningen, kun fastsættes

til 75 pct. af gennemsnittet af den i tiden 1949—53 betalte leje, og den foreslåede reduktion af lejen er begrundet med, at udlejningen efter afløsningen må betragtes som et overgangsled til frit fiskeri.

Da de nuværende brugere i almindelighed ikke får mindre rettigheder, end de har haft før afløsningen, men afløsnings- og taksationskommissionen tværtimod i henhold til § 14, stk. 1, har mulighed for at tillade fiskeri med redskaber, der ikke efter de nugældende regler kan betragtes som egentlige ålegårde, forekommer det mindre rimeligt, at de pågældende ikke skal betale samme leje som hidtil.

Til § 19.

ad stk. 2. Som en konsekvens af den foreslåede ændring af kommissionsforslagets § 13 A, stk. 4, vil det være nødvendigt, at der åbnes fiskeriministerens mulighed for i enkelte tilfælde at nedsætte den leje, som brugerne herefter skal betale, idet erfaringen viser, at fiskeriet efter blankål ikke er konstant på de enkelte pladser, og der således vil være mulighed for, at der ikke for alle rettigheder i hele perioden fra afløsningen, og indtil fiskeriet gives frit, vil kunne opnås en leje af samme størrelse som den, der for tiden betales.